

Radní LK Pavel Petráček: Privatizace sociálních služeb? Ne. Je to lež

27. 09. 2012 11:39

Je jasné, že tam kde chybí argumenty a věcná debata, vzniká prostor pro nekorektní a podpásové tvrzení. A to se stalo v i případě článku „Předvolební sliby ČSSD nesplnila, míní lídři stran“, s podtitulkem „Většina lídrů politických stran v regionu je kritická ke čtyřletému působení sociálních demokratů v čele Libereckého kraje“. Překvapující by totiž byl opak – tedy kdyby se lídři opozičních stran před volbami shodli, že ČSSD svoje sliby splnila a hospodaří dobře. To by se jednalo o událost podobnou legendárnímu pokousání psa poštákem, tradované v novinářských anekdotách.

Nad takovým textem, který ostatně není první a nebude nejspíš ani poslední, by chtěl člověk jenom mávnout rukou a věnovat se místo polemiky něčemu užitečnějšímu. Bohužel to však není možné, protože kromě tradičních jedovatých slin obsahuje text jednu zcela zásadní nepravdu, ke které je nutno vyjádřit se hned. Nikoliv až bude obíhat krajem coby „100% zaručená informace“.

Dopouští se jí kandidát TOP 09 pan Jiří Kočandrle, který říká, cituji: „Socialisté tvrdili, že vlak nejde přes privatizaci sociálních služeb, a přitom založili podnik Sociální služby, což nic jiného než privatizace není.“

To prosím není pravda.

Termín privatizace totiž pochází od latinského slova privatus a znamená, poněkud volněji přeloženo, převedení majetku či jiného aktiva do soukromých rukou. Pokud by tedy Liberecký kraj skutečně privatizoval, musel by například převést na soukromníka něco, co dnes reálně existuje. Třeba domov důchodců nebo nemocnici. V „privatizačních“ 90. letech se také nepřeváděly vize a podnikatelské plány, ale reálně fungující podniky s často stoletou tradicí.

A přesně to není případ Krajského sociálního podniku s.r.o. Ten je naopak něčím, co vzniklo na zelené louce a služby žádné jiné fungující instituce nenahrazuje. Jeho zřízení i fungování se přitom poněkud vymyká účelu, za kterým byl institut kraje vymyšlen. Bohužel není, alespoň z mého pohledu, jiné cesty. A je to právě pan Kočandrle, kdo by k tomu mohl říci více.

Je to totiž právě jeho rodná TOP 09 s podporou Starostů, kdo na vládní úrovni nebyvalou mírou komplikuje fungování jak sociálních služeb, tak podmínek pro podnikání. Je to právě vláda (v ní má TOP 09 resorty financí, práce a sociálních služeb, tedy naprosto klíčová ministerstva), kdo vytváří zcela asociální podmínky pro život lidí, které nejhůře snášejí právě handicapovaní a sociálně vyloučení.

Vedení Libereckého kraje mělo v zásadě dvě cesty – buď nad vládní politikou zlomit hůl s tím, že pomoc občanům v nouzi bude okrajovat a rušit, nebo začít situaci nějakým způsobem řešit. Zvolilo druhou možnost. Zvolilo – mimo jiného – právě formu sociálního podniku a vycházelo přitom ze zkušeností ze zahraničí. Tam se tato forma pomoci sociálně potřebným osvědčila a například jen ve Velké Británii zaměstnává také velký počet lidí.

I ve světle těchto skutečností je možné položit otázku, jestli je to dobré rozhodnutí? Já věřím, že určitě ano. Někdo jiný si může myslet, že ne a argumentovat ideově či věcně. Jiný zase může tvrdit, že on či jeho sociální podnik by vše zvládl lépe, než Liberecký kraj.

Toto by byly legitimní názory, které patří do předvolební debaty. Tvrzení pana Kočandrleho o privatizaci sociálních služeb, ovšem není názor, ani dezinterpretace, ba ani polopravda. Je to jenom obyčejná lež. Nechci přitom posuzovat, nakolik účelová.

Pavel Petráček,

krajský radní pověřený vedením resortu sociálních věcí Libereckého kraje